

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo Libros Distributus

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

De iure patronatus. Cap. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

quam resedit, vel inseruiat: tunc enim non tenetur suscipere infra annum ordinem requisitum, cum non habeat exercitium coadiutoriae; quemadmodum habens curam habitam, & non actu non tenetur infra annum promoueri ad sacerdotium, ita *Barbos. de Canon. & dignit. cap. 29. numer. 37. & 49. & alij.*

§. VI.

An detur appellatio ab electione Episcopi.

51 **R**esp. dari quidem appellati-
onem ad effectum deuolutiuum
non autem quoad effectum suspē-
siuum; & ideo interim prouisus
appellatione pendente à paro-
chiali amoueri non debet, nè pa-
rochiales ecclesiae diu in suspen-
so remaneant, ut *Statuit Cōc. Tri-
dentinum sess. 24. de ref. cap. 18. &
Pius V. in d. constit. incip. In conse-
rendis: quod procedit, quādo ele-
ctio, seu iudicium Episcopi esset
irrationabile, de quo euidenter
constare debet, alias appellatio
etiam quoad effectum deuoluti-
uum denegatur ex d. constit. Pij V.
ut obseruat *Rot. dec. 40 sub. nu. 1. p.
1. Recent. Greg. decis. 11. nu. 1. & 2.
Marescott. var. ref. lib. 1. c. 52. n. 24.**

52 In duobus tamen casibus da-
tur appellatio tam quoad effectū
deuolutiuum, quam suspensiuum,
primò quando appellatur à sen-
tentia Metropolitanæ, seu alterius
Iudicis appellationis reuocatoria
electionis prius factæ ab ordina-
rio in concursu: nam in tali casu

Iudex appellationis non potest
exequi suam sententiam, nisi for-
tè tranſuerit in iudicatum *Bel-
trani. ad Greg. decis. 538. in fin. Ro-
ta coram Buratt. decis. 22. nu. 1. &
seq.* Secundò quando factò con-
cursu appellatur inter præsentat-
os, vel Patronos laicos super per-
tinentia Iurispatronatus, videli-
cet ab institutione facta ad præ-
sentationem alterius ex patronis:
tunc enim per appellationem,
etiam possessio suspendi debet, ut
*decisum refert Barbos. d. par. 3. all.
60. numero. 104.*

53 Adde quod etiam à reproba-
tione examinatorum datur ap-
pellatio quoad effectum deuolu-
tiuū à die scientiæ, ut *consuit
Sac. Cong. Concilij, quæ refertur in-
ter Decis. nouissim. Divers. part. 4.
decisio. 23.*

S V M M A R I V M.

- 1 Beneficia Iurispatronatus laicorum libera sunt ab omnibus reservationibus etiam in corpore iuris clausis.
- 2 Non præsumitur Papam velle derogare Iurispatronatus laicorum, nisi id expresse ex litteris constiterit.
- 3 Si prima dignitas esset de Iurispatronatus laicorum, reservatio regula 4. Cancellariæ istam non comprehenderet, sed aliam subsequentem.
- 4 An beneficium Iurispatronatus mixti sit exemptum ab huiusmodi reservationibus.
- 5 Quando Iurispatronatus censeatur ecclesiasticum.

6 In

- 6 *Institutio facta ad presentationem aliquorum patronorum nõ seruata forma cap. fin. d. elect. est ipso iure nulla.* 19
- 7 *In beneficijs parochialibus de Iurepatr. laicorum non requiritur concursus.* 21
- 8 *Limitatur, quando Parochialis deuoluta est ad ordinarium.* 22
- 9 *Item limitatur, quando sunt plures presentati, & singuli haberent aequales voces.*
- 10 *Habens maiorem partem vocũ si subijceret se examini, sibi præiudicaret.* 23
- 11 *Si iuspatronatus competat pro medietate vni familiae, & pro altera medietate alteri competeret, præsetatus à maiori parte vnius vocis esset in pari gradu cum illo, qui est presentatus ab omnibus patronis alterius vocis.* 24
- 12 *Quando femine à iure presentandi excludantur.* 25
- 13 *In iurepatronatus familiae relicto femine non habent vocem in presentando.* 26
- 14 *Quando presentatus ab existente in quasi possessione præferatur presentato à vero Patrono.* 27
- 15 *Presentatus à pupillo, qui sit maior infante præferatur presentato à tutore.* 28
- 16 *Habilis præsetatus etiã à minori parte præferatur inhabili presentato à maiori parte.* 29
- 17 *Quando donatur vel legatur iuspatronatus familiae, omnes de familia succedunt in capita & non in stirpes, secus si succedatur iure hereditario, quia tunc in stirpes succeditur.* 30
- 18 *In parochialibus iurispatronatus ecclesiastici requiritur concursus.* 31
- An concursus requiratur si iuspatr. sit mixtum, & n. 20.*
- An Iuspatr. quod destructa ecclesia extinctũ fuit, illa reedificata reuiuiscat.*
- Dotans insufficienter etiam de consensu episcopi iuspatr. non acquirit.*
- Qua sit dos sufficiens, & que insufficientis, ibidem.*
- An acquiratur Iuspatr. ex augmento dotis.*
- In casu amissionis dotis non potest alius de nouo dotare nisi prius requisito primo Patrono, an dotare velit.*
- Quando pluribus competat Iuspatronatus.*
- Quando ecclesia censeatur esse de iurepatronatus Vniuersitatis.*
- Non acquiratur iuspatr. nisi adsit consensus Episcopi: quando præsumatur consensus Episcopi, ibidem.*
- Patronus, qui erexit ecclesiam sine dote sufficienti potest cogi ad illam præstandam.*
- Quando ad id teneatur Episcopus, ibidem.*
- In Capellis constructis quando dos requiratur,*
- Quando reficitur ecclesia ex eadem materia, antiquus Patronus ratione lapidum, fundamentorum, & aliarum rerum, quae supersunt ex ecclesia destructa, remanet Patronus.*
- Quando ex refectione, seu reedificatione acquiratur iuspatronatus.*
- Delentes seu amouentes Patro.*

- ni insignia puniuntur arbitrio Iudicis . 45
 An Episcopus possit ea auferre , ibidem .
 33 An per huiusmodi insignia probetur ius patronatus . 46
 34 Et an probetur ex inscriptionibus antiquis . 47
 35 Sepulchrum esse hereditarium probatur ex litteris sepulchro inscriptis . 48
 36 Quando ius sepulchri alieni familiae concessa redeat ad ecclesiam . 48
 37 Datur actio iniuriarum contra eos qui Patronorum sedes ab ecclesia remouent . 49
 38 Ius procedendi , & sedendi in eminentiori loco an ad heredes extraneos Patroni transferatur . 50
 39 Inter plures heredes , alijs tunc erit preferendus dignior .
 Quando adsunt plures heredes , licentia remouendi sedes petenda est a digniori , non autem ab alijs . 51
 40 Ad probandum ius patronatus quoad personas potentes seruanda est forma à Conc. Trid. praescripta in sess. 25. de refor. c. 9. 52
 41 Talis forma ad unguem seruanda est , nec potest impleri per aequipollens . 53
 42 Titulus Iurispatr. debet esse necessario uel ex fundatione , uel dotatione . 54
 43 An dispositio Concilij procedat , quando concurreret maior , uel equalis potentia in ordinario . Et an procedat in uniuersitatibus paruis , ac sine iurisdictione , ibidem . 55
 44 An decretum Concilij loco citat. procedat quoad probandum ius patronatus Priuatorum .
 Quid si Patronus in loco beneficij nunquam habuit iurisdictionem .
 Et an decretum Concilij locum habeat in Confraternitatibus .
 Quid si priuata familia haberet ius patr. simul cum familia potētī , uel uniuersitate .
 Et quid si plures familiae de aliqua uniuersitate pretenderent ius patr. uel si tale ius non totius Uniuersitatis , sed illius partis esse pretendatur .
 An seruanda sit forma à Concilio praescripta , si agatur non oītra ecclesiam , sed inter ipsos Patronos .
 An Clericus Patronus ecclesiae , seu Capellae uacantis possit seipsum presentare .
 Si Clericus Compatronus praesentatus ab alijs electioni huiusmodi consentiat , uotum eius augebit numerum , debet tamen infra tempus datum ad praesentandum consentire .
 An ualeat mandatum datum ad praesentandum , antequam beneficium uacet .
 Intra quod tempus Patroni praesentare debeant , & an possint elapso tempore moram purgare .
 Potest Episcopus lapsō tempore admittere Patronum ad praesentandum , sed haec prerogatio ualebit in prauidicium ipsius Episcopi , non autem in prauidicium superioris .
 Patronus laicus , non autem ecclesiasticus potest plures successiue , uel etiam unico contextu praesentare .

- 56 Poterit Patronus laicus variare intra quadrimestre, etiam si presentauerit indignum.
- 57 Patrono indignum presentante quando possit Episcopus ordinario iure beneficium Iurispatronatus conferre.
- 58 Quid si Patroni presentauerint aliquem non habentem qualitates requisitas in fundatione.
- 59 Patroni etiam ecclesiastici possunt iterum canonicè presentare, si actus prioris presentationis non fuit perfectus.
- 60 Non potest Patronus laicus variare ultra duas vices, sed tantum semel, vel iterum.
- 61 Quid si Patronus laicus in prima presentatione iurauerit, se alium non presentare.
An valeat actus factus contra proprium iuramentum, ibidem.
- 62 Si Patronus tantum iurauit non renouare, non dicitur contravenire per secundam presentationem.
- 63 Lite pendente inter presentatos non potest laicus variare.
- 64 An possit Patronus laicus à prioris presentatione recedere.
- 65 Patronus laicus potest variare tantum intra quadrimestre, secus eo elapso.
- 66 Aetas 14. annorum requiritur ad obtinendum beneficium Iurispatr. sine cura.
Et an annus 14. requiratur expletus, vel potius sufficiat incaptus, ibidem.
- 67 An possit presentari minor 14. annorum, si ita in fundatione cautum sit.
- 68 Fundator nō potest adijcere aliam quam conditionem naturae beneficij repugnantem.
- 69 Qua aetas requiratur, si in fundatione dicatur, Capellanum debere celebrare diuina officia, seu missas
- 70 Vtrum valeat presentatio de persona nondum attingente 14. annum.
- 71 An valida sit presentatio facta de laico, si statim postea assumat Clericatum.
- 72 Si Patroni discordent, & lis intra tempus datum ad presentandū non finiatur, potest Episc. liberè in tali beneficio instituire Rectorem sine praesudicio tunc uincenti.
- 73 Limitatur, quando lis est inter Patronos, & Episcopum.
Quando Episcopus possit ponere Oeconomum, ibidem
Subditus litigans cum suo Episcopo potest impetrare exemptionem ab eius Iurisdictione lite pendente, ibidem.
- 74 Item limitatur supradicta conclusio, quando lis esset inter presentatos.
- 75 Si non constet de Iurepatr. Episcopus potest Ecclesiam ordinare non obstante contradictione pretensorum Patronorum.
- 76 Quando valeat collatio facta ab Episcopo intra tempus presentandi.
- 77 An ordinarius possit beneficijs o-nus imponere.
- 78 Iuspat. donari, vel legari non potest absque consensu Episcopi & ideo donans non obstante donatione poterit presentare.
- 79 Sufficit in hoc consensus Episcopi

- pi etiam tacitus, vel si postea
consensus huiusmodi superue-
nerit.
- ¶ Aliis consensus presumitur ex lap-
su 30. annorum iuncta obser-
uantia, ibidem.
- 80 Consensus Episcopi non requiri-
tur, si Iuspatr. donetur Ecclesia. 94 Summa egestas, quae dicatur.
- 81 Si laicus de consensu Episcopi ec-
clesiam monachis donaret, ex
tali donatione non solum trans-
fertur Iuspatr. sed etiam omnia
iura temporalia, quae habebat
Episcopus. 95 Huiusmodi alimenta debentur
Patrono habito respectu ad qua-
litatem personae, & ad facultates
seu fructus ecclesiae.
- 82 Episcopi consensus non est neces-
sarius quando Iuspatr. donatur
compatrono, secus si donetur fi-
lio Compatri Patri viuente.
- 83 An in fideicommissarium tran-
seat iuspatr. vel ius sepulchrorum.
- 84 An Iuspatronatus transeat ad
haeredes extraneos.
- 85 Quando Episcopus possit cogi ad
huiusmodi assensum prestan-
dum.
- 86 Ecclesia Patronum inopem alere
tenetur.
- 87 Quid si dos data à Patrono sit
perempta.
- 88 Et quid, si Patronus sit excom-
municatus.
- 89 Ecclesia tenetur alere Patronum
non solum de bonis à Patrono
relictis, sed etiam de alijs postea
acquisitis.
- 90 Haec conclusio procedit etiam si
Iuspatronatus alteri donauerit
- 91 Patrono debentur alimenta etiã
pendente lite super Iurepatr. te-
nebitur tam en illa restituere
si succumbat.
- 92 Supradicta conclusio intelligen-
da est, quando Patronus sum-
ma egestate laborat, ac deductis
oneribus beneficij, & expensis
necessarijs pro Ecclesia, & pro
substantiatione Rectoris.
- 93 Patronus pro consequatione ali-
mentorum praefertur Pensiona-
rio.
- 96 Si Iuspatr. spectet ad Vniuersita-
tem, ecclesia solos Rectores Vni-
uersitatis in tali casu alere te-
neretur.

C A P. VI.

De Iure patronatus.

§. I.

An Beneficia Iurispatronatus sint
exempta à reservatione regula-
8. Cancellariae.

Dico 1. quod beneficia
Iurispatronatus laico-
rum, dummodò sint ex
fundatione, vel dotatione iuxta
Concilium Tridentinum sess: 25.
de Res. cap. 9. libera sunt ab om-
nibus reservationibus etiam in
corpore iuris clausis; & ideo
institutio fieri potest, prout quo-
tidie fit, ab ordinario, nec est
opus recurrere ad Papam pro il-
la obtinenda vigore presentatio-
nis, latè Gonzal. super Reg. 8. Can-
cell. g. l. 18. num. 2. & seq. Germon.
de indult. Cardin. 5. volumus au-
tem n. 29. Staphil. de mod. & form.
im-

impetran. § sequitur videre nu. 7.
 & 9. Rot. coram Greg. decis. 48. n. 3.
 & coram Martin. Andr. dec. 22.
 num. 6. & in Barchinonen. Iurisp.
 patronatus 3. Aprilis 1645. coram
 Corrado, quam refert Diam. post 8.
 par. ref. mor. quod procedit, etiã
 in reservatione adfit clausula,
 motu proprio, aut illa verba, ad
 cuiuscumque collationem, pro-
 visionem, electionem, præsen-
 tationem, & quãvis aliã dispositio-
 nem pertineant, ut dicit Doctores,
 quos refert, & sequitur Barbof.
 de offic. episc. p. 3. all. 57. n. 26. quia
 nunquam præsumitur, Papam hu-
 iusmodi iuripatronatus derogare,
 nisi id expressè ex litteris cõ-
 stiterit Staphil. loco cit. Couar. pra-
 ctic. qq. cap. 36. num. 1. Ricc. in Col-
 lect. decis. 2453. par. 6. & alij com-
 munitè. Vnde si contingeret,
 primam dignitatem esse de iure
 patronatus laicorum, reservatio
 regula quartæ Cancellariæ istam
 non comprehenderet, sed aliam
 subsequentem Barbof. d. all. 57. n.
 102. ubi alios refert.

4 Dico 2. quod hac etiam ex-
 ceptione gaudet beneficium iuris-
 patronatus mixti, hoc est partim
 laicalis, & partim ecclesiastici:
 tum quia in favorabilibus attẽ-
 ditur qualitas laicalis, tum etiam
 quia propter mixturam Clerici
 non debet priuari laicus iure suo
 Garc. de Benef. par. 5. cap. 1. n. 582.
 ubi refert plures Rotæ decisiones
 Card. Cavalier. dec. 547. num. 5. &
 decis. 571. num. 1. Ricc. in Prax. for.
 eccles. par. 3. ref. 386. Andr. d. decis.
 22. num. 6. & seq. hoc tamen pro-
 cedit, quando Patroni laici ha-

bent maiorem, vel saltem equa-
 lem partem vocum; secus esset,
 si pars vocum Patronorum ec-
 clesiasticorum esset maior, & po-
 tentior, veluti si iuripatronatus
 ad vnum laicum, & ad duos cle-
 ricos ratione ecclesiarum spe-
 ctaret: tunc enim censeretur iurip-
 patronatus ecclesiasticum, cum
 à potentiori fiat denomina-
 tio, & per consequens caderet
 sub reservatione Gonzal. ut sup.
 glos. 18. num. 8. & seq. Couar. loco
 cit. num. 5. Card. Cavalier. d. decis.
 547. nu. 2.

Sed quæres, quando iuripatro-
 natus censeatur ecclesiasticum?
 Resp. iuripatronatus dici eccle-
 siasticum, quando ex bonis ec-
 clesiæ beneficium fundatur, vel
 dotatur: vel quando ratione ec-
 clesiæ competit alicui Gonz. d.
 glos. 18. num. 5. Barbof. de offic. &
 pot. Episc. par. 3. all. 72. numer. 128.
 vel quando à laico donatur ec-
 clesiæ cap. vn. §. fin. & ibi glos. &
 DD. de iurepatr. in 6. Andr. d. dec.
 22. num. 7. & seq. Cavalier. dec. 278.
 num. 3. quemadmodum è con-
 uerso iuripatronatus ecclesiasticum
 transiens ad laicos permutatio-
 ne, vel alio titulo oneroso ac-
 cedente Superioris auctoritate,
 efficitur laicale, ut decisum re-
 fert Barbof. loco cit. quicquid dicit
 Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. ref.
 143. qui censet, iuripatronatus
 fundatum de proprijs bonis siue
 à clericis, siue à laicis semper di-
 ci seculare, etiam si relinquatur
 ecclesiæ.

6 Quæres 2. an valida sit institu-
 tio facta ad præsentationem, &
 in-

instantiam aliquorum Patronorū non proposito publico edicto, nec causa discussa secundum formam præscriptam in c. fin. de elect. in 6. Resp. institutionem in tali casu esse ipso iure nullam, & inuvalidam: quamuis enim text. in d. cap. fin. loquatur de electione, habet tamen locum etiam in præsentatione secundum glos. ibidem in ver. electione, & Doctores omnes, ut obseruat Vulp. in Prax. Iudic. for. eccles. cap. 49. numer. 24.

§. II.

An beneficia parochialia Iurispatronatus conferri debeant per concursum.

- 7 **D**ico I. quod in Parochialibus de Iure patronatus laicorum non requiritur cōcurfus, sed sufficit, quod præsentatus à Patronis examinetur ab examinadoribus in Synodo deputatis, & si idoneus reperitur, est admitrendus, & instituendus iuxta Conc. Tridentinum sess. 24. de ref. cap. 18. & pluries resoluit Sacra Congregatio Concilij, ut refert Ricc. in Prax. for. eccles. par. 3. ref. 519. Piafec. in Prax. episc. par. 2. c. 5. num. 18. ver. in curato.
- 8 Hanc tamen conclusionem limitant Doctores, quando parochialis de Iure patronatus laicorum deuoluta est ad ordinarium: quia tunc per concursum est conferenda iuxta decretum Sac. Congregationis apud Barbof. de offic. Paroch. cap. 2. num. 131.
- 9 Limitant secundo, quando sūt

plures præsentati, quia tunc etiā inter ipsos tantum debet fieri concursus, ut eligatur magis idoneus, ut censuit Sac. Congregat. Concilij apud Greg. d. decis. 494. num. 2. Ricc. loco citato Piafec. ubi supra num. 18. quod intelligendum est, ubi singuli præsentati haberent æquales voces, alias si vnus haberet plures voces, ille solum est examinandus absque concursu aliorum Rot. decis. 117. par. 2. in nouis. & coram Mantie. decis. 86. & coram Seraphin. decis. 875. & coram Durano decis. 44. num. 10. & in Compostell. Parochialis 20. Febr. 1630. coram Merlino, & in Pampilonen. Parochialis 26. Julij 1626. coram Buratto, quas refert Barbof. de offic. & potest. Episc. par. 3. all. 72. num. 197.

10 Obserua tamen I. quod si habens maiorem partem vocum se subiceret examini, & concursui, sibi præiudicaret; quia faceret se parem, & perinde habendus esset, ac si haberet pares voces, ut decisum refert Beltramin. ad Greg. d. dec. 494.

11 Obserua 2. quod si Iurispatronatus pro medietate vni familiæ, & pro medietate alteri competere, tunc præsentatus à maiori parte vnus vocis esset in pari gradu cum illo, qui præsentatus est ab omnibus Patronis alterius vocis Card. Caualer. decis. 519. num. 4. Quare si vna familia præsetaret V. G. Petrum, & duæ voces alterius familiæ, quæ in octo voces diuisa sit, adhereret eidem Petro, non ex hoc diceretur præsentatus à maiori parte: quia aliter

sex

- sex voces alterius familiae representant integram portionem, ut d. Add. ad Buratt. dec. 942. num. 5.
- 12 Obserua 3. quod ubi adest statutum excludens feminas, dotatas ab hereditate Patris, tales feminae ius praesentandi non habent, dummodo sint dotatae de bonis illius, a cuius hereditate excluduntur, ut post Lambert. & alios dicit Vulp. in Prax. Iudic. for. eccles. cap. 49. num. 20.
- 13 Obserua 4. quod in iure patronatus familiae relicto feminae non habent vocem in praesentando, quemadmodum ad fideicommissum familiae relicto feminae minime admittuntur, etiamsi essent agnatae, ut decisum refert Ricc. in in Prax. par. 3. resol. 580. quia feminae non veniunt appellatione familiae l. pronuntiatio §. familiae, & l. seq. ff. de Verb. sign. praesertim si loquamur de feminis nuptis, quae transeunt in familiam viri l. quicumq. C. de re milit. lib. 12. & ideo femina nupta excluditur a substitutione, in qua vocantur proximiores de agnatione, ut decisum refert idem Ricc. loco cit.
- 14 Obserua 5. quod praesentatus ab existente in quasi possessione iuris praesentandi praesertur praesentato a vero patrono, dummodo sequatur institutio, antequam de proprietate constet: secus esset, si ante institutionem constaret de proprietate, quia tunc proprietatis causam possessionis absorberet cap. consultationibus de iur. patr. Catus. dec. 167. Bisignet. dec. 5. de Preben. Aldobrandin. dec. 228. quos refert, & sequitur Ricc. in Collect. dec. 2453. par. 6. ubi etiam dicit, quod haec quasi possessio non acquiritur per praesentationem, nisi subsequatur institutio.
- 15 Obserua 6. quod praesentatus a pupillo, qui sit maior infante, praesertur praesentato a tutore, Ricc. in Collect. decis. 278. p. 2. Coccin. dec. 477. n. 2.
- 16 Obserua 7. quod habilis praesentatus a medietate, vel a minori parte praesertur inhabili praesentato ab altera medietate, vel etiam a maiori parte: quia totum ius est eorum, qui habilem praesentarunt Rot. coram Card. Causaler. dec. 231. nu. 1. & 2.
- 17 Obserua 8. quod quando donatur ius patronatus familiae, omnes de familia succedunt in capita, & non in stirpes, ut decisum refert Ricc. in Prax. for. eccles. p. 1. ref. 201. & par. 3. ref. 587. ubi idem dicit, si in iure patronatus succeditur iure legati; secus si succedatur iure hereditario: quia tunc in stirpes, non autem in capita succeditur per tex. in Clem. plures de iur. patr.
- 18 Dico 2. quod in Parochialibus iuris patronatus ecclesiastici requiritur concursus iuxta Concilium d. c. 18. & resoluit Sac. Congr. teste Piafec. in Prax. Episc. par. 2. c. 5. num. 17. in fin. Rota in Florentina parochialis 28. Maij 1599. coram Iusto: quod etiam procedere in beneficio iuris patronatus mixti dicit Beltramin. ad Greg. dec. 494. num. 6. immo addit Barbos. d. par. 3. alleg. 60. num. 17. quod forma examinis per concursum seruanda est, etiamsi ius patronatus pro

pro duabus partibus pertineret ad laicum, & pro vna tantum ad ecclesiam. Sed contrarium nouissime resoluit Sac. Congr. Concilij in vna Pisana sub die 5. febr. 1628. videlicet non requiri concursum in collatione ecclesie parochialis Iurispatronatus mixti, idest partim ecclesiastici, & partim laicalis, ut refert idem Barbof. qui propterea a prima opinione in vltima impressione recessit.

S. III.

An iuspatronatus, quod destructa ecclesia, vel Capella extinctum fuit, illa reedificata reuiuiscat.

21 **A**lij negat, etiam si reficiatur ecclesia ex eadem materia; putant enim, omne ius, quod quis in priori ecclesia habebat, ea semel destructa periisse. ita glos. in cap. 3. ver. fundatores, & ibi Barbof. num. 8. de Iurep. & communere dicit Roch. de Curt. eod. tit. in ver. construxit num. 14.

Alij vero contrariam sententiam tuentur: Dico igitur quod primus patronus ratione fundi adhuc esset Patronus in ecclesia reedificata, si super eodem fundo reedificetur: idemque dicendum est de Patrono ratione dotis, dummodo sufficienter dotauerit iuxta glos. communiter receptam in c. quicunque 16. q. 7. quamuis enim Vulp. in Prax. iudic. cap. 49. num. 6. teneat, quod si Episcopus consentiat constitutioni dotis incongrue,

illamque approbaverit, adhuc iuspatronatus acquiritur: nihilominus contraria sententia verior videtur, ut scilicet dotans insufficienter etiam de consensu Episcopi iuspatronatus minimè acquirat, ut cum alijs sentit Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 70. n. 11. & 12. ubi etiam refert Sac. Congr. ac Rote Romanae decisiones. remittitur autem arbitrio Iudicis, quæ sit dos sufficiens, & quæ insufficientis, ut dicunt Doctores communiter.

23 Ex quo fit, ut neque acquiratur iuspatronatus ex augmento dotis, nisi constet, dotem primam fuisse amissam, & nouam sufficientem constitutam Roch. da Curt. loco cit. num. 14. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. ref. 161. & in collect. de cis. 2453. par. 6.

24 Obserua tamen, quod in hoc casu amissionis dotis non potest alius in præiudicium primi patroni de nouo dotare absque illius consensu, & eo prius non requisito, an dotare velit, Abb. in cap. 3. num. 9. ver. item debet requiri de iurepatr. Host. ibidem numer. 4. ver. sequum est, & alij, quos refert & sequitur Barbof. d. all. 70. n. 16.

25 Quare si ecclesia, vel Capella reperiatur constructa sine dote, dotans illam sufficienter efficere, tur Patronus ratione dotis vna cum alijs, qui grant Patroni ratione fundationis, & constructionis, etiam sine expressa reservatione glos. in c. pie mentis 16. q. 7. Vulp. in Prax. Iudic. cap. 49. num. 5. & 6. Card. Caualer. decis. 265. num. 4. & hoc procedit etiam, quando plures

res simul dederunt dotem sufficientem, licet quilibet modicum, quia tunc omnes erunt Patroni: & idem dicendum est, si plures dederunt fundum, vel plures construxerunt *Abb. in rubr. de Iurepatr. num. 6. Sylu. in ver. Iuspatronatus num. 2. & alij apud Barbof. loco cit. d. all. 70. num. 11.* & ideo si alter dedit praparamenta in constructione, & alter operas, omnes iuspatronatus acquirunt *Io. Andr. in cap. nobis num. 6. eod. tit. de Iurepatr.*

26 Secus effret, si ecclesia constructa, vel dotata sit ex eleemosinis relictis, seu donatis per singulares de vniuersitate: tunc enim ecclesia erit libera, nec esset de iurepatronatus singulorū, nec vniuersitatis *Caualer. dec. 159 num. 9.* nisi fortè fundata, vel constructa, aut dotata sit à Ciuitate, populo, plebe, vel vniuersitate ratione communitatis, & eius nomine, *vt cum Lambert. obseru. Barbof. d. all. 70. numero. 11. post med.*

27 Nulli autem acquiritur Iuspatronatus ex causa constructionis, seu foundationis, aut dotationis, nisi id fiat auctoritate Episcopi *cap. nobis de Iurepatr.* Vnde si quid horum fieret sine Ordinarij consensu, reliquū habentes consensum, essent Patroni. *Io. Andr. in d. cap. nobis num. 6.* prapsumitur tamen ex cursu decem annorum interuenisse consensum. Diocesani in constructione ecclesie, vel Capellæ, quando in ea publicè sunt celebrata diuina, *late Gabr. de Prapsumpt. concl. 1. n. 1*

& 9. item probatur talis consensus ex ædificatione Capellæ cum insignibus, & armis, & ex visitatione eiusdem Capellæ vti de Iurepatronatus, *vt decisum nescit Ricc. in Prax. par. 3. ref. 29.*

Quæres, an Patronus, qui ædificauit ecclesiam, seu Capellam sine dote sufficenti pro victu Sacerdotis, pro luminarijs, fabrica, & alijs necessarijs, possit ad hæc præstanda adhuc compelli.

28 Resp. affirmatiuè, etiam si ecclesia fundata fuerit auctoritate Episcopi sine huiusmodi dotis assignatione *glos. in cap. nemo ver. custodum de consecr. dist. 1. vbi etiam dicit, quod ad hæc hæres etiam fundatoris tenetur Ricc. in Prax. for. eccles. par. 4. ref. 338. Barbof. de offic. & pot. Episc. p. 3. all. 64. num. 16. Bellett. tit. de cler. debit. §. 15. num. 2. & 3. Vulp. in Prax. Iudic. cap. 49. nu. 6.* alias non dotando amittit Iuspatronatus *Barbof. & Ricc. locis cit.* si verò fundator, & eius hæredes non sint soluendo, ad id tenebitur Episcopus; quia non aliter suum consensum foundationi ecclesie præstare debet, quam illi assignata dote *cap. cum sicut iuncta glos. de Consecr. eccles. Pi. sec. in Prax. Episc. par. 1. cap. 5. num. 2.* quemadmodum tenetur etiam prouidere illi, quem ordinat sine titulo *iuxta cap. cum secundum de Præb.* Quoad Capellas verò in ecclesijs constructas requiritur dos in ijs tantum, quæ constructæ sunt pro celebratione missarum, non autem si constructæ sint ad ornatum ecclesie: tunc enim sufficit, ecclesiam

G g suis

fuisse dotatam iuxta veriorē
opinionem, quā sequitur Genuens.
in Prax. Archiep. cap. 91. num. 1. &
alij.

- 30 Dico 2. quod quando ecclesia
reficitur ex eadem materia, an-
tiquus Patronus ratione lapidū,
fundamentorum, lignaminum,
& aliarum rerum, si quæ super-
sunt ex ecclesia destructa, rema-
nebit Patronus, & nouus reedifi-
cator ratione reliquarum expē-
sarum ius patronatus acquirat, &
erunt simul Patroni ex hac cau-
sa constructionis, vt constat ex
prædictis, & d. Lambert. de Iu-
repatr. lib. 1. par. 1. q. 6. princ. art. 4.
nu. 8. & seq. Quod autem acqui-
ratur Ius patronatus ex refectio-
ne, vel reedificatione, decisum
refert Ricc. in Collect. decis. 485.
quod intellige tribus concurren-
tibus conditionibus, primò, vt
adsit consensus Episcopi, secun-
dò vt ecclesia funditus sit destru-
cta: tertio, vt totaliter restaure-
tur iuxta glossam d. cap. 3. ver. fun-
datores, & ibi Barbos. num. 7. de
Iurepatr. vnde non sufficeret fū-
dare, & construere ecclesiam,
sed requiritur illius perfectio: &
idedò si quis cepit tantum ædifi-
care ecclesiam, & alius perficiat,
perficienti acquiratur ius patro-
natus, idem Barbos. de offic. & pot.
Episc. par. 3. all. 70. num. 8. vbi ci-
tat. Garo. de Benef. par. 5. cap. 9. nu-
mer. 44. Zech. de Benefic. cap. 12. n.
2. & alios.

§. IV.

An ab ecclesia amoueri possint Pa-
troni insignia absque eiusdem
Patroni licentia.

- 32 **R** Esp. absque Patroni iniuria
amoueri, seu deleri non
posse Bart. in l. 2. §. nec eius nomi-
ne ff. de oper. publ. Cepoll. de seruit.
Urban. præd. cap. 71. de Pictur. nu.
10. Gratian. discept. 210. num. 49.
vnde delentes, seu amouentes si-
ne licentia Patroni puniuntur ar-
bitrio Iudicis, etiamsi esset Re-
ctor, seu Administrator ecclesiæ
Cepoll. loco cit. Genuens. in Prax.
cap. 91. num. 3. Paris. cons. 149. nu-
mer. 12. par. 4. Ricc. in Prax. for. ec-
cles. par. 1. ref. 578. immò nec Epi-
scopus potest ea auferre, nisi gra-
uissima causa id postulet, etiamsi
familia esset extincta, vt trad.
idem Ricc. in Prax. par. 4. ref. 278.
presumitur enim, huiusmodi insi-
gnia fuisse apposta per Patronū
ad conseruationem sui iuris Rip.
in cap. cum ecclesia nu. 97. de caus.
33 possess. & Propriet. nam per talia
insignia alicuius familiæ sculpta
in ecclesia probatur Ius patrona-
tus Rot. dec. 518. p. 1. Recent. quam
refert Barbos. de offic. & pot. Episc.
par. 3. all. 72. num. 50. quod intel-
lige concurrentibus alijs admi-
niculis, vt d. Ferentill. ad Burat.
decis. 323. num. 20. vbi plures Rotæ
decisiones refert, vnde probaretur
Ius patronatus, si constaret, talia
insignia apposta fuisse in funda-
tione, vel esse ita antiqua, sicut
est

- est ecclesia: alias enim potuerit apponi ob restaurationem, vel elemosinam, ex quibus non acquiritur ius patronatus *Rot. coram Gard. Caualer. decis. 159. n. 8. & 9.*
- 34 Idem dicendum est de inscriptionibus antiquis, & publicè patēribus, ex quibus etiam probatur ius patronatus, *Rota coram eodem Caualer. decis. 378. n. 1.* quē admodum etiam probatur, sepulchrū esse hæreditarium ex litteris sepulchro inscriptis, *ut d. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. resol. 575. ubi citat spec. in tit. de probat. versic. 6. Cast. in l. st. sepulchrum C. de Relig. & sumpt. fun. Vnde contra amouentes insignia, siue inscriptiones ab huiusmodi sepulchris datur actio iniuriarum, & officium Iudicis, idem Ricc. in Prax. ut supra par. 1. ref. 578.*
- 35 Obserua tamen, quod licet in sepulchro alicui familiæ concessa acqueant clerici seculares, ac regulares alium ea inuita sepelire ad l. hæredes ff. de usu & usufr. leg. c. Ebron. 13. q. 2. nihilominus si omnes de familia decesserint, usus huiusmodi sepulchri alijs concedi possit: quia per extinctionem familiæ tale ius redijt ad ecclesiam, sicut per mortem usufructuarius, eiusque descendendum redit usufructus ad proprietarium l. corruptionem C. de Usufr. ita Ricc. in Prax. for. eccles. par. 4. ref. 278. & 294. numero 44.
- 36 Cōtra eos quoque datur actio iniuriarum, qui Patronorum sedes in ecclesia positas absque eorum licentia remouent *Lauor. var. & lucubr. to 1. tit. 2. cap. 10. nu. 17. &*
18. *Gratian. discept. 210. num. 32. et seq.* debetur enim Patrono etiam laico non solum ius præsentandi, sed etiam ius præcedendi, & sedēdi in eminentiori loco c. *decernimus 16. q. 7. cap. nobis ubi glos. de Iurepatr. Paris. conf. 149. num. 3. p. 4.* nec requiruntur plures actus ad huiusmodi possessionem acquirēdam, sed sufficit vnicus actus *Me. noch. conf. 126. nu. 6. vol. 2. Gratian. discept. 110. num. 17.* quod quidem ius per successionem etiam in hæredes extraneos transfertur, c. 1. *de Iurepatr. clem. fin. & ibi glos. in ver. hæred. cod. tit. & si plures repēriantur hæredes, alijs tunc erit præferendus dignior arg. l. fin. ff. de fid. Instrum. Paris. d. conf. 149. n. 7. & 8. Gratian. discept. 110. n. 15.* hoc autem ius in ecclesia laici nō acquirunt inuito Episcopo, sed solum ex tolerantia, & gratia, *ut d. Abb. in cap. abolenda nu. 5. de sepult. Barbof. de offic. & pot. Episc. p. 3. all. 78. num. 26.*
- 37 Sed quæres, à quo petenda sit huiusmodi licentia, quando sunt plures hæredēs? Resp. huiusmodi licentiam à digniori, non autem ab alijs esse petendam, *ut d. Paris. d. conf. 149. num. 25.*

S. V.

De forma præscripta à Concilio ad probandum Ius patronatus spectans ad Personas potentes, seu Vniuersitates.

- 40 **A**D probandum ius patronatus ex fundatione, vel dotatione quoad personas potentes

G g 2 seu

feu vniuersitates certam formam præscripsit Concilium Tridentinum propter presumptam vsurpationem vt videlicet præter immemorabilem, præsentationes etiam continuata non minori salute, quam 50. annorum spatio, quæ omnes effectum sortita sint authenticis scripturis probetur, 44
ut in sess. 25. de ref. cap. 9.

41 Talis autem forma à Concilio præscripta ad vnguem seruanda, est tã in [petitorio, quam in possessorio: & idèd. nõ. sufficeret probare præsentationes. per testes, de quibus Concilium non confidit, nec per aliud æquipollens, sed requiritur probatio per instrumenta, seu per scripturam, itã censuit Sac. Cong. apud Farin. decis. 42. & 216. par. 4. Diuers. Beltramin. ad Greg. decis. 222. num. 11. & plures Rote decision. refert Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 72. num. 55. & seq.

42 Titulus, verò Iurispatronatus debet esse necessariò, vel ex fundatione, vel ex dotatione: quia iurispatronatus ex priuilegio per Concilium loco cit. iam fuit reuocatum Rot. coram Card. Caualer. decis. 265. num. 2. & seq. etiam si in priuilegio dicatur, quod iurispatronatus censi debet ac si ex vera, & reali dotatione, ac fundatione competeret Rot. decis. 88. num. 2. & 3. par. 1. in Recent. quam refert Beltramin. ad Greg. dec. 397. num. 6. & coram Andrea dec. 100. nu. 14. vbi alia decisiones allegantur.

43 Addunt DD. dispositione Concilij d. cap. 9. procedere, etiam si

concurreret maior, vel æqualis potentia in ordinario, vt decisu refert Beltramin. ad Greg. d. decis. 222. num. 11. & idèd. locum habere etiam in vniuersitatibus paruis, vel sine iurisdictione sepius resoluit Rota apud Barbof. d. alleg. 72. numero 62.

44 Limitant tamen hoc decretum non habere locum quoad probandum iurispatronatus priuatorum, quorum respectu Concilium nihil innouauit, sed reliquit dispositioni iuris communis, vt constat ex eodem Conc. ibi secundum iuris dispositionem, & dixit Rota dec. 331. par. 2. diuers. Card. Caualer. decis. 560. num. 1. & idèd. probata præscriptione immemorabili iurispatronatus priuati præsumitur ex fundatione, vel dotatione. Ricc. in Collect. dec. 2162. par. 6. & declarauit Sac. Cong. teste Piafec. in Prax. Episc. par. 2. cap. 5. n. 7.

45 Secundo limitant, vbi patronus in loco beneficij non habet, nec vnquam habuit iurisdictione, prout requiritur ad hoc vt aliquis dicatur potens, & locum habeat præsumptio vsurpationis iuxta terminos Sac. Concil. Tridentini Rota in Cracouien. Decanatus 10. Decembris 1603. coram Iusto, & in Bonon. iurispatronatus 16. Ianuarij 1608. coram Sacrato, & coram Card. Caualer. dec. 89. num. 1. & in Lucana iurispatronatus 26. Iunij 1619. coram Dunozetto, quas refert Beltramin. loco cit.

46 Tertiò limitant in Confraternitate, in qua non habet locum talis præsumptio, cum Confraternitas non constituat aliquod Col-

le-

legium publicum cum iurisdictione, seu potentia, sed potius sit priuata quaedam Congregatio personarum ad exercitium pietatis instituta *Rota in Bergomen. Capellania 18. Maij 1629. coram Merlino, & in Lauden. iurispatronatus 28. Iunij 1630. coram Pirouano, ut refert Barbof. d. par. 3. all. 72. nu. 64.* ubi etiam dicit, quod talis presumptio cessat in monasterio, seu ecclesia Domina Caltri.

47 Quarto limitant, si priuata familia habet iurispatronatus simul cum familia potenti, vel vniuersitate: quia cum pro vna parte cesset presumptio vsurpationis, cessare etiam videtur pro alia parte spectante ad personas suspectas *Rota coram Cavaler. decis. 89. nu. 2. & 3. & in Firmana Altaris de Dorijs 15. Febr. 1610. coram Marquemontio, quam refert Beltram. loco cit. d. n. 11. in fin.*

48 Quinto limitant, quando plures familiae de aliqua vniuersitate prætenderent iurispatronatus, vel si tale ius non totius vniuersitatis, sed illius partis esse prætendatur *Beltramin. ibidem, ubi refert ita resoluiffe Rotam in Lucana iurispatronatus de Podijs 31. Ianuarij 1620. coram Dunozezzo, & censuit Sac. Cong. teste Barbof. d. p. 3. all. 72. nu. 64.*

49 Sexto limitant, si agatur non contra ecclesiam, sed inter ipsos Patronos *Rota coram Andrea dec. 5. n. 4. Barbof. loco cit. n. 67. ubi alias Rotæ decisiones refert Piafec. in Prax. Episc. par. 2. cap. 5. nu. 7. vers. non tamen.*

S. h. VI.

An Clericus Patronus ecclesie, seu Capella vacantis possit seipsum presentare.

50 **R**espondet Lambert. de iurepatr. part. 1. lib. 2. q. 8. art. 2. quod Clericus Patronus potest seipsum presentare in beneficio simplici, seu in personatu non habente magnam, & honoratam ecclesiam, nec magnos redditus.

Alij verò putant, quod si Patronus constituat procuratorem cum potestate presentandi, talis procurator virtute huiusmodi mandati poterit clericum patronum presentare ad eiusdem beneficium patronatus, & ita in praxi seruari dicit Riec. in Prax. for. eccles. p. 1. ref. 190. ubi citat Abb. To. Andr. & Anchar. in cap. fin. de Concess. Præb. Lap. all. 8. Caputaq. dec. 138. par. 2.

Alij verò absolutè negant, videlicet quod non potest Clericus patronus ecclesie seu Capellæ seipsum presentare ad beneficiū siue sit simplex, siue curatum, ut constat ex cap. per nostras, ubi glos. in ver. presentare de iurepatr. ita Viuian. in Prax. iurispatr. p. 2. lib. 6. cap. 9. num. 1. & seq. & alij, quos refert, & sequitur Barbof. in d. cap. per nostras & de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 72. nu. 85. & seq. quibus adde Bellett. Disquis. cleric. par. 1. tit. de Bon. Cleric. §. 11. num. 24. & hæc est verior sententia, quia debet esse actualis distinctio, & differentia inter dantem, & recipientem

tem, & inter presentatum, & presentantem *cap. ult. de Instit.* vnde nec procurator constitutus à Patrono ad presentandum poterit seipsum presentare *Barbos. in d. cap. per nostras in fin. & alij.*

Quare si patronus vnicus sit, & vellet suum de Iure patronatus beneficium consequi, illud ab Episcopo petere, & impetrare debet: vel posset Episcopus mortuo proprio tale beneficium conferre eidem Patrono, qui inhereret, & assentiat collationi predictæ, *ut dicunt Doctores apud Barbos. in d. cap. per nostras, & d. all. 72. num. 90. Viuian. loco cit. lib. 6. cap. 9. num. 6. Gratia. discept. 403 num. 5. & idem posset Capitulum sede vacante Quarant. in eodem ver. quest. 9. vers. Que conclusio.*

51 Si verò sint plures Patroni, siue omnes sint clerici, siue sit vnus clericus, & alter laicus, possunt ex seipsis vnum nominare, & presentare *Rot. decis. 185. nu. 5. p. 2. Diuers. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. ref. 190.* non tamen potest clericus compatronus simul cum compatronis seipsum presentare, sed presentatio faciendâ est ab alijs compatronis *Viuian. p. 2. lib. 6. cap. 9. num. 11. Barbos. d. all. 72. num. 92.* clericus verò in tali casu presentatus à Compatronis electioni de se factæ consentire potest: & tunc votum eius augebit numerum à deo vt si duo æqualiter sint presentati, quorum alter sit compatronus, consentiendo dictæ electioni, censetur ipse compatronus presentatus à maiori parte *cap. cum in iure peritus*

de elect. Ricc. in Prax. vt supra p. 3. ref. 516. Ciardin. controuers. forens. cap. 69. num. 8. & seq. Viuian. p. 2. lib. 6. cap. 9. num. 13. & seq. vbi etiã obseruat, quod clericus compatronus sic electus debet intra tempus debitum datum ad presentandum post electionem, & presentationem de se factam, consentire, quibus adde Mar. Antonia. var. resol. lib. 1. ref. 51. nu. 5.

52 An verò valeat mandatum datum ad presentandum, antequam beneficium vacet? Resp. quod aut mandatum datur ad presentandum certam personam in casu vacationis beneficii, & mandatum est inualidum: quia continet votum captadæ mortis; aut non est expressa certa persona presentanda, & substatetur mandatum *Ricc. in Prax. for. eccles. p. 1. ref. 175. & decisum refert Beltramin. ad Greg. dec. 420. num. 9.*

§. VII.

De tempore prescripto Patronis ad presentandum.

53 Patronus laicus ad presentandum quadrimestre tempus habet, ecclesia verò semestre *c. vn. S. verum de Iurepatr. in 6. si verò ecclesiæ simul, & laico cõperit ius presentandi, habebunt sex menses, quia ratione communionis priuilegium ecclesiæ transte etiam ad laicum glos. fin. in d. S. verum, quam communiter sequuntur Doctores, etiam si laici habeant maiorem partem, quia magis*

magis dignum erahit ad se minus dignum *Ricc. in Prax. for. eccles. p. 2. ref. 458.* alias transacto dicto tempore poterit Episcopus liberè ecclesiam de Rectore providere *cap. 2. de Suppl. negl. Pralat.* nec possit Patronus elapso tempore amplius moram purgare, *Ricc. in Collect. dec. 119. par. 1.* huiusmodi autem tempus non currit nisi à die scite vacationis: & ideò sciètia debet plenè probari, nec sufficerent testes. de auditu *Ricc. in Prax. ut supra par. 1. ref. 166. Barbos. l. 109. tit. d. par. 3. all. 72. nu. 134. & seq. Rota coram Cavaler. decis. 489. num. 2. & 3. ubi alia decisiones referantur.*

54 Potest tamen Episcopus lapsò tempore admittere Patronum, ad presentandum, si velit, *ut constat ex cap. 2. de supplen. negl. Pralat.* ponderando ibi verbum *liceat*, quod ponit causam in voluntate illius, cui licet, siue id Ordinarius faciat ex iusta causa, ut videlicet possint melius Patroni deliberare super magis idoneo presentando, siue etiam sine causa *Crescon. decis. 11. & 12. tit. de Dilat. quem refert, & sequitur Ricc. in Collect. decis. 2453. par. 6.* Hec tamen prorogatio valebit quidè in præiudicium ipsius Episcopi, *ut dicunt Doctores apud Barbos. d. all. 72. numer. 142. & seq.* non autem in præiudicium superioris, ad quem post tempus ordinario cõcessum demolitur ius conferendi, *ut d. idem Ricc. in Prax. par. 1. ref. 206.*

S. VIII.

An Patronis liceat plures successivè presentare.

55 **R**espond. Patronum laicum, non autem ecclesiasticum posse plures successivè presentare: & ideò in pluribus presentatis à laico datur Episcopo gratificatio, sed in presentatis ab ecclesiastico potior est primò presentatus *iuxta tex. notab. in c. cum autem de iure patr. glos. in c. cum vos de offic. ordin. Bellett. Disquis. cleric. tit. de Disciplin. cleric. §. 15. nu. 46.* ratio disparitatis est quia presentatio ecclesiastici habet vim electionis, in qua non cadit variatio, sed statim electo acquiritur ius in re *cap. publicato de elect. sed in presentatione laici secus est, quia presentatus tunc tantum acquirit ius ad rem, ut d. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 3. ref. 456.*

Quare etiam si laicus possit plures unico etiam contextu presentare *iuxta clem. plures de Iurepat.* id tamen non licet ecclesiastico, quia electio alternatiua à iure reprobatur *in cap. 2. de elect. in 6. & notat glos. in d. clam. plures ver. presentare.*

56 Ampliatur supradicta conclusio, etiam si Patronus laicus presentasset indignum: quia cum in tali casu presentatio sit nulla, poterit intra quadrimestre variare, & alium idoneum presentare. *Barbos. in cap. cum autem nu. 5. de Iurepatr. ubi citat Io. Andr. B. atr. Abb.*

Abb. & alios, præsertim si præsentauerit inhabilem sub conditione impetrandi dispensationem: tunc enim poterit Patronus dispensatione non obtenta durante quadrimestre alium saltem cumulando præsentare, *vt dixit Rota in firmana altaris S. Ludouici 4. Martij 1596. coram Seraphino, quam refert Riccius in Prax. for. eccles. p. 1. ref. 197.* Quare si patronus laicus præsentauerit indignum, vel nõ idoneum, non poterit statim Episcopus ordinario iure beneficiũ conferre, nisi lapso tempore ad præsentandum concessio *glos. communiter recepta in capit. cum vos ver. idonea de offic. Iud. ordin. Caualean. decis. 11. num. 53. p. 3. quem refert & sequitur Barbof. de offic. & pot. Episc. p. 1. r. 3. all. 72. n. 178.* quod intellige, dummodò scienter nõ præsentauerit indignum: quia sciẽter præsentans indignum pro illa vice ipso facto priuatus est iure, & facultate præsentandi *Rip. in Rubr. de iudic. nu. 68. late Barbof. loco cit. nu. 105. & in cap. cum in cunctis S. fin. de elect. ubi citat Mascard. de probat. concl. 593. n. 5. Molin. de Primog. lib. 2. c. 4. nu. 38. Gratian. discept. 58. n. 11. Crescent. de iure patr. dec. 10. Caput. dec. 62. n. 2. & decis. 291. p. 2. & alios.*

Idemque à fortiori dicendum est de patronis ecclesiasticis sciẽter præsentantibus indignos, cum ipsi magis debeant esse discreti, ac scire iura iuxta *glos. in d. cap. cũ vos ver. idonea, & ibi Barbof. & alij. de offic. Iud. ordin. & decisum refert Ricc. in Collect. decis. 2158. part. 6.*

58 Neque excusatur Patroni siue laici, siue ecclesiastici, si vel ignoranter præsentauerint aliquem non habentem qualitates requisitas in fundatione, vt si præsentandus debeat esse sacerdos: tenentur enim id scire, alias videntur delinquere, & abuti concessione sibi facta à fundatore, & idẽo tunc fit deuolutio ad Superiorem *Rot. coram Card. Caualer. dec. 231. num. 3. Barbof. d. par. 3. all. 72. numero 105.*

59 Secus esset, quando actus præsentationis non fuit perfectus, puta si deficiat aliqua ex personis requisitis de necessitate ad perfectionem præsentationis, vel si præsentatio facta fuerit coram eo, qui non habet potestatem instituendi: tunc enim patronus tam laicus, quam ecclesiasticus poterit iterum canonicè præsentare, quia in tali casu non potest dici perfecta præsentatio, *vt not. Ricc. in Prax. for. eccles. p. 3. ref. 456.*

60 Limitatur tamẽ principalis conclusio, vt non possit Patronus laicus variare ultra duas vices, sed tantum semel, vel iterum, *vt in d. cap. cum autem de iure patr. tum quia variatio est odiosa, tum quia infinitas est vitanda Ricc. in Prax. for. eccles. par. 1. ref. 167. & p. 3. ref. 460. & decisum refert Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 3. alleg. 72. n. 161. & seq.*

61 Limitatur 2. quando patronus laicus in prima præsentatione iuramento promisit, se alium non præsentare, aut non variare: tunc enim noua præsentatio in spretũ religionis iuram. nõ est attẽdenda.

- mulier de iureiur. Rota in Compo-* 65 Limitatur 5. vt possit variare
stell. Parochialis 20. Februarij
1630. coram Merlino, quam refert
Barbos. de offic. & pot. Episc. par. 3.
alleg. 72. num. 162. & ideo absque
difficultate instituendus esset pri-
mus, idem Barbos. in cap. cum au-
tem n. 4. de iurepatr. quamuis alias
valeret actus factus contra pro-
prium iuramentum secundum glos.
in cap. ult. ver. reuocatus de Procur.
in 6. Ricc. in Prax. for. eccles. par. 3. 66
resolutione 457.
- 62 Verum si Patronus tantum iu-
rauit non reuocare, non dicitur
contrauenire per secundam præ-
sentationem: quia reuera non
reuocat primam, sed tantam
addit, & cumulat, ita vt ordina-
rius possit etiam primum præ-
sentatum instituere *Rota in d. Cõ-*
postellana Parochialis coram Mer-
lino.
- 63 Limitatur 3. vt lite pendente,
inter presentatos non possit laicus
variare *cap. 1. vt lit. pend. in 6. Gom.*
in reg. de subr. Collat. q. 6. & decisio
refert Ricc. in Prax. vt supra par. 3.
ref. 461. Barbos. in d. cap. cum autem
n. 3. de iurepatr.
- 64 Limitatur 4. vt non possit Pa-
tronus laicus à priori præsen-
tatione recedere: vnde si ab ea re-
cedat, secundus actus nullius ef-
fet roboris *d. cap. cum autem de*
iurepatr. Card. Caualer. dec. 21. Rip.
in rubr. de Iudic. num. 69. nisi ex
causa recedat, vt quia ad eius au-
res peruenit primo loco præsen-
tatum non esse idoneum: tunc
enim tenebit secunda præsentati-
o, Vulp. in Prax. Iudic. cap. 49.
numero 23.
- 65 Limitatur 5. vt possit variare
tantum intra quadrimestre, secus
eo elapso *Caualer. decis. 231. nu. 2.*
Barbos. d. p. 3. all. 72. n. 105.

§. IX.

Qua aetas requiratur ad obti-
nendum beneficium iuri-
spatronatus sine cuius.

R Esp. requiri ætatem quatuor
decim annorum, prout re-
quiritur in alijs beneficijs simpli-
cibus iuxta Conc. Tridentinũ *sess.*
23. de res. cap. 6. Barbos. de offic. &
pot. Episc. par. 3. all. 60. num. 75. &
76. Ricc. in Prax. for. eccles. p. 1. ref.
180. vbi resoluunt non requiri an-
num 14. expletum, sed suffice-
re incaptum, vt censuit etiam
Sac. Cong. teste eodem Barbos. in c.
2. nu. 5. de etat. & qual. nisi aliter
67 in fundatione beneficij esset cau-
tum: quia tunc posset præsentari
etiam minor 14. annorum *iuxta*
declarationem Sac. Cõg. apud Ricc.
loco cit. d. par. 1. ref. 180. & p. 4. resol.
470. vbi etiam refert, ita resoluif-
se Rotam in vna Granaten. Ca-
pellania 12. Ianuarij 1608. coram
Marquemontio, & ratio esse po-
test, quia id non contrariatur na-
turæ beneficij: de iure enim an-
tiquo ad beneficia simplicia re-
quirebatur, quod quis esset ma-
ior septennio secundum Doctores,
quos refert, & sequitur Barbos.
in d. cap. 2. de etat. & qual. vbi etiã
dicit, quod Summus Pontifex po-
68 test infanti beneficium simplex
conferre; secus esset si fundator
in limine fundationis adiecerit

H h ali-

aliquam conditionem beneficij nature repugnantem; quia tunc minimè esset admittenda, puta si disposuerit, quod bona in dotem consignata possint reuocari ab eius heredibus, id enim beneficij natura non patitur, cum dos debeat esse perpetua, *vt dixit Rota in Lucana Decanatus 23. Martij 1582. coram Aldobrandino, quam refert idè Ricc. in Prax. par. 4. ref. 471.*

69 Eadem ætas sufficit, etiam si in fundatione dicatur, Capellanū debere celebrare diuina officia, seu missas; hoc enim casu satis prouisum censetur voluntati testatoris, si per alium celebrare faciat; & ideo presentandus ex hoc præcisè non debet esse Presbyter, nisi expressè caueatur, vt per se ipsum hoc agat *Rot. in Romana Capellanie 23. Ianuarij 1589. coram Pamphilio, quam refert Ricc. in Prax. vt supra par. 1. ref. 195.*

70 Observant tamen Doctores, valere præsentationem de persona nondum attingente 14. annū, dummodò ad eam ætatē pertingat ante institutionem, etiam si in eo beneficio minor ætas non concedatur ex fundatione, *ita necisum refert Campan. atud Barbof. d. par. 3. all. 60. n. 77.* vbi etiam dicit, valere præsentationem, si fiat de minore quatuordecim annorum cum conditione, si impetrauerit à Papa dispensationem, dummodò verificetur conditio infra tempus à iure datū ad præsentandum.

71 Ità licet laicus sit incapax be-

neficij *cap. 2. de Instit.* tamen validè eum posse presentari, si statim postea assumpserit clericatum, resoluit Rota in *Imolen. Iurispatr. 19. Nouembris 1594. coram Orano, vt refert idem Barbof. p. 3. all. 72. num. 77.* vbi dicit, satis esse, si promoueatur ad ordines ante institutionem: nec aduersari textum in *d. cap. 2. de Instit.* quia loquitur de Institutione, ad quam laici non possunt admitti, non autem de nominatione, seu præsentatione.

§. X.

An possit Episcopus in aliquo casu liberè instituere Rectorem in beneficio Iurispatronatus absque præsentatione Patroni.

72 **S**I Patroni de Iure patronatus, siue de eius possessione cõtendant, Episcopus debet expectare laicos per quatuor menses, & clericos, etiam si litigent cum laicis, per sex menses, intra quos lis finienda est; quo tempore elapso, & causa minimè terminata Episcopus potest liberè in tali beneficio instituere Rectorem sine præiudicio euincentis *cap. quoniam 3. & sap. eam te de Iurepatr. & dixit Rota in Der-tonen. Iurispatronatus 8. Februarij 1599. coram Penia, quam refert Ricc. in Prax. for. eccles. par. 4. ref. 405.* quod procedit, quando cõtroversia est inter ipsos Patronos in præsentatione discordes, vel

vel quia alter ipsorum præcedit, alterum non esse Patronum, vel quid simile *glos. in d. cap. eam te Leo in Thes. for. eccles. par. 2. cap. 6. n. 27. Barbof. de offic. & pot. Episc. par. 3. all. 72. num. 140. verfertius casus, & alij, quos refert, & sequitur Vulp. in Prax. Iudic. c. 49. num. 2.*

Secus esset, si lis verteretur inter ipsos Patronos, & Episcopum, siue Procuratorem fiscalem mensæ Episcopalis præcedentem, beneficium esse liberæ collationis: quia tunc Episcopus constituit tantum Oeconomum, nec potest ecclesiam de Rectore providere *cap. cum vos de offic. ordin. glos. in d. c. eam te Vulp. d. cap. 49. num. 2. Leo loco cit. nu. 27. Barbof. d. par. 3. all. 58. n. 19. Ricc. in Prax. ut supr. par. 1. ref. 181. Immo si patroni sint ecclesiastici, Episcopus neque Oeconomum ponit, cum ad eos spectet custodia ecclesiæ: nisi forte ecclesiæ parochialis sit: tunc enim siue sit Iurispatronatus ecclesiastici, siue laicorum, Episcopus in ea idoneum Vicarium constituit cum congrua eius arbitrio fructuum portionis assignatione, qui onera ipsius ecclesiæ sustineat, donec ei de Rectore provideatur *iuxta decretum Concilij Tridentini sess. 24. de ref. cap. 18. & notant Doctores apud Barbof. d. par. 3. all. 62. num. 16. & seq.**

Notandum est autem, quod subditus, qui litem habet cum ordinario, potest impetrare exemptionem à Iurisdictione eiusdem ordinarij lite pendente

ut post Staphil. dicit Gabr. comm. conclus. lib. 2. tit. de Iudic. concl. 4. nu. 31. & in tali casu solet signatura Papæ eximere talem subditum ab ordinarij Iurisdictione: quoad omnes causas, ut dicit Vulp. in Prax. iudic. cap. 41. nu. 28. ubi citat Cassad. decis. 6. Lancelot. de Atten. par. 2. cap. 4. declarat. 3. & 4.

74 Similiter haud posset Episcopus Ecclesiam conferre, quando lis esset inter præsentatos, etiam si lis intra tempus requisitum minimè finiatur: quia textus in d. cap. quoniam de Iurepatr. inducens deuolutionem, quando est lis inter patronos, tamquam ex orbitans, & rigorosus non extenditur ad litem inter præsentatos *Rot. apud Farinac. decis. 586. nu. 7. in Collect. nouiss. quam refert Barbof. d. all. 72. num. 240. & in dicta Dertonen. Iurispatronatus apud Ricc. in Prax. d. par. 4. ref. 405.*

Dixi, siue præiudicio euincens, quia lite finita præsentatus ab eo, qui fauorabilem sententiam reportauit, ab Episcopo instituendus est, & tunc talis prouisus remoueri debet *cap. consultationibus de Iurepatr.*

75 Si verò non constet de Iurepatronatus, nec præsentantes esse Patronos, tunc non obstante contradictione prætenorum Patronorum Episcopus poterit Ecclesiam ordinare; quod maximè procederet, si in præcedentibus vacationibus Episcopus prouidit de tali beneficio tamquam de libero; tunc enim eo iterum vacante nullo expectato semestri,

H h 2 vel

vel quadrimestri, nec sine litis
procedere potest ad illius colla-
tionem *Rota in d. Dertonen. Iu-
rispatronatus coram Peria.*

- 76 Adde, quod si Episcopus in-
tra tempus presentandi conscius
iuris adhuc non deuoluti bene-
ficio contulerit, valida esset
collatio, dummodo Patrono non
reclamante, nec contradicente,
elapsus fuerit terminus: secus si
Patronus in tempore sibi dato ad
presentandum, alium presentaue-
rit, siue expressè contradixerit;
quia cum videatur sperni, ex tunc
collatio à iure reputatur irrita.
*cap. decernimus 16. q. 7. Barbos. in
cap. illud nu. 9. de Iurepatr. ubi ci-
tat. Roch. ver. honorificum num. 2.
Lambertin. 3. par. 2. lib. 9. 2. ar. 2.
Put. par. 3. dec. 312. Gonz. ad reg. 8.
Caneell. glos. 56. numer. 78. cum seq.
Garc. de Benef. p. 5. c. 9. n. 231. & seq.
Flamin. de Resign. benefic. lib. 2.
q. 4. nu. 15. & 16. & lib. 8. q. 10. nu-
mero 10. & alios.*

- 77 Querens, an ordinarius possit
beneficio Iurispatronatus laico-
rum noui onus imponere? Resp.
negatiuè, ut censuit S. Congrega-
tio teste Aloyf. Ricc. in Prax. for.
eccles. par. 1. ref. 503. beneficijs ve-
rò liberè collationis potest Epif-
copus honestum onus iniungere,
ut constat ex cap. Significatum
de Preben.

S. XI.

*An Iuspatronatus legari, vel donari
possit absque consensu
Episcopi.*

- 78 **R** Esp. negatiuè ex cap. illud,
ubi id notant omnes de Iure-
patr. nec sufficeret auctoritas Vi-
carij, si specialem facultatem non
habeat, quamuis prester titulum
ad prescribendum, ut decisam
refert Ricc. in Prax. for. eccles. par.
2. ref. 637. & par. 2. ref. 469. ubi etiã
resoluit, presentationem factam
per illum, cui donatum fuit Ius-
patronatus, ante assensum presti-
tum per Episcopum esse nullam:
vnde potest donans presentare,
non obstante donatione à se fa-
cta Beltram. ad Greg. dec. 420. n. 7.
sufficeret autem consensus Epif-
copi etiam tacitus, puta si fieret
donatio presente Episcopo, &
tacente Ricc. in Prax. p. 3. ref. 291.
vel si post donationem presenta-
tiones admiserit, ut decisum re-
fert Beltramin. loco cit. item vali-
da esset donatio huiusmodi laico
facta à principio sine auctoritate
ordinarij, si postea superueniat
Ricc. in Prax. for. eccles. par. 3. ref.
289. & in collect. decis. 2157. par. 6.
Beltram. ad Greg. d. decis. 420. n. 7.
ubi etiam dicit, quod iste consen-
sus ordinarij presumitur ex lapsu
30. annorum iuncta obseruancia
& hanc communem dicit Villal.
relatus in Syntagm. commun. opin.
tit. de Iurepatr. cap. 2. vers. consen-
sus Episcopi.

Predicta tamen conclusio pro-
cedit

80 cedit, quando Iuspatronatus a laico in laicum transfertur, secus esset, si Iuspatronatus donetur ecclesie, seu locis pijs, tunc enim consensus Episcopi non requiritur *Gratian, discept. 177. numer 3. V. iui. tom. 1. com. opin. lib. 1. tit. 4. num. 9. & alij, quos refert, & sequitur Barbof. in dict. cap. illud num. 6.*

81 Obserua tamen, quod si laicus de consensu Episcopi ecclesiam Monachis donaret, eo casu ex huiusmodi donatione non solum transfertur Iuspatronatus, sed etiam dominij proprietates, & omnia iura temporalia, quae habebat Episcopus *secundum glos. in cap. de Monachis ver. de prouentibus de Preb. quam in hoc communiter esse receptam dicit Vis. relatus in Syntag. opin. com. tit. de Iurepatr. cap. 2. vers. Donari.*

82 Similiter haud esset necessarius Episcopi consensus in donatione Iurispatronatus facta Compatrono *Azor. instit. mor. par. 2. lib. 6. c. 20. q. 6. Pereg. conf. 87. n. 6: vol. 3. quos refert Barbof. in d. cap. illud num. 4. de Iurepatr. secus si donatio fieret per compatronum filio alterius compatroni Patre adhuc viuente, quia tunc etiam exigitur Episcopi assensus *Ricc. in collect. dec. 2157. p. 6. ubi citat Verall. decis. 130: & 363. lib. 2.**

83 Queres 1. an Iuspatronatus transeat in fideicommissarium. Resp. negatiue, quemadmodum neque ad illum transeunt iura sepulchrorum: quia ad fideicommissarium transeunt ea, quae concernunt commodum pecuniarium;

ius autem patronatus, & sepulchrorum non est huiusmodi, & ideo penes heredem remanet *quia perinde ff. ad Trebellian. & hanc esse communem dicit Bonacof. & alij relati in Sintagm. opin. com. tit. de Iurepatr. cap. 2.*

84 An vero Iuspatronatus transeat ad heredes extraneos? Resp. affirmatiue *ex clem. plures, ubi glos. & DD. de Iurepatr.*

85 Queres 2. an Episcopus possit cogi ad huiusmodi assensu praestandum? Resp. posse ad id compelli auctoritate Superioris, seu Metropolitanani *cap. nullus ubi Doctores de Iurepatr. potest etiam Superior in tali casu loco Episcopi consensum praestare, & eius consensus sufficeret *Ricc. in Prax. p. 3. ref. 294. quod intellige, si absque iusta causa Episcopus consentire recuset: si enim adest aliqua iusta causa denegandi consensum, tunc minime potest Episcopus per Superiorem compelli ad consentiendum; & si superior compelleret, esset locus appellationi ad superiorem Superioris *glos. fin. in d. c. nullus, & alij apud Ricc. d. ref. 294.***

S. XII.

An patronum inopem ecclesia alere teneatur.

86 **C**erta in iure conclusio est, quod ecclesia ex gratitudine tenetur alere patronum, & eius filios, si egestate laborent. *c. quicumq. 17. q. 7. cap. nobis de Iurepatr.*

- patr. Vnde ecclesia in tali casu debet patronis de cibo, potu, veste, lecto, & alijs omnibus, quæ sub alimentorum vocabulo (seu nomine continentur, prouidere *Surd. de Alimen. tit. 4. q. 23. à n. 12. quem refert, & sequitur Barbof. in d. c. nobis num. 7.*
- 87 Hanc conclusionem amplia 1. vt procedat, etiam si dos data à patrono sit perempta: quia ratio recepti beneficii durat etiam re perempta; ideo remanet semper antidotalis obligatio, quæ contrahitur eo ipso, quod patronus donat ecclesiam, vt d. *Ricc. in Prax. for. eccles. par. 3. ref. 278. & alij.*
- 88 Amplia 2. vt etiam patrono excommunicato inopi debeantur alimenta *Ricc. vbi supra d. p. 3. ref. 281.* non tamen patrono ingrato, qui non alitur ab ecclesia, vt d. *Barbof. loco cit. num. 8.*
- 89 Amplia 3. vt ecclesia teneatur alere patronum non solum de bonis à patrono relictis, sed etiam de alijs postea acquisitis *Bald. in l. 1. num. 9. C. de iur. Emphit. Paul. de Cittadin. in tract. de iure patron. art. 4. quæst. 9. num. 17. quos refert Ricc. in Prax. vt supra p. 3. ref. 282.*
- 90 Amplia 4. vt patrono debeantur alimenta, etiam si ius patronatus alteri de consensu Episcopi donauerit: tum quia ius alimentandi nunquam censetur donatum: tum quia donatio semper præsumitur facta deducto nē egeat: tum etiam quia alimenta debentur in recompensationem obligationis naturalis, quæ ratio remanet, etiam si alteri donauerit: & ideo donanti, & non donatario debentur, *idem Ricc. in Prax. par. 3. ref. 282. & in collect. dec. 492. p. 3.*
- 91 Amplia 5. vt debeantur alimenta etiam pendente lite super iure patronatus *Ricc. in Prax. d. p. 3. ref. 284. & 285. vbi dicit, hanc esse receptissimam, & veram opinionem: quemadmodum pendente lite super hereditate paterna faciendæ est filio, vel filię petenti hereditatem patris prouiso de alimentis præstandis vsque ad finem litis l. qui de inofficioso & l. si instituta §. de inofficioso ff. de inoffic. testam. tenebitur tamen patronus huiusmodi alimentare restituere, si succumbat iuxta l. cum autem §. cū redhibetur ff. de Aedilit. edict.*
- 92 Verum supra dicta conclusio cū hac limitatione, ac restrictione intelligenda est, vt scilicet procedat, quando patronus summa egestate laborat, quæ erit probanda, ac deductis oneribus ipsius beneficii, & expensis necessarijs pro ecclesia, ac pro sustentatione Rectoris: quia nemo tenetur proprijs stipendijs militare *glos. in d. c. quicumque 16. q. 7. Vulp. in Prax. Indic. cap. 49. num. 21. Rota coram Card. Caualer. decis. 321. nu. 3. Barbof. in d. cap. nobis num. 7.*
- 93 Debet tamen patronus pro consequitione alimentorum præferri Pensionario: quia ista obligatio est naturalis, vt beneficiati cum indiget, benefaciamus *iuxta l. sed etsi lege §. consuluit de petiti. hered. Ricc. in Prax. for. eccles. p. 3. resolutione 283.*
- 94 Summa verò egestas censetur, quando patronus non habet de proprio, nec potest viuere ex indu-

Austria, & non extat persona, que de iure compelli possit ad prestandum alimenta *Bart. in l. si quis à liberis §. item rescriptam ff. de liber. agnos. Ricc. in Prax. p. 3. ref. 280.* & ideò satis est, quod Patronus etiã nobilis habeat aliqua bona, ex quorum fructibus vna cū aliquo honesto exercitio viuere possit itã vt si non possit nobiliter viuere, congruè tamen viuat, presertim cum ecclesia ex quodam gratitudinis iure patronum indigētē alere teneatur *Rot. in Regiens. Prioratus 1. Julij 1596. coram Pena, quam refert Ricc. in Prax. vt supra par. 3. ref. 279.*

95 Intellige 2. vt debeantur in tali casu alimenta habito respectu ad qualitatem personæ, & ad facultates, seu fructus ecclesiæ *d. cap. nobis vbi glos. in ver. modesto de Iurepatr. Ricc. in Prax. d. par. 3. ref. 287.* non enim esset vendenda proprietas, vt Patrono nobili ampliora, & pinguiora alimenta præstentur, vt post *Surd. notat Barbof. in d. cap. nobis num. 7. de Iurepatr.*

96 Adde, quod si Ius patronatus spectat ad Vniuersitatem, non totam Vniuersitatem, sed solos Rectores Vniuersitatis ecclesiæ alere teneretur *Archidiacon. in cap. si plures 16. q. 7. quem refert, & sequit. Ricc. in Prax. vt supra p. 3. ref. 280.*

S V M M A R I V M.

- 1 Filij illegitimi Clericorum in ecclesijs, vbi eorum Patres beneficium habent, vel habuerunt, non possunt quocumque etiam dissimile beneficium obtinere, nec pensiones super beneficijs, quæ eorum Parentes obtinuerunt, habere.
- 2 An filius illegitimus possit in dictis ecclesijs Diaconatus, vel subdiaconatus officio fungi, vel sacristam, & cantorem agere.
- 3 Episcopus non potest in tali casu dispensare.
- 4 An pater possit succedere in beneficio filij.
- 5 An dispositio Concilij Tridentini comprehendat nepotem legitimū ex filio illegitimo.
- 6 Quid si Pater illegitimi nunquã habuit titulum beneficij, sed tantum pro Capellano amouibili inseruiuit in aliqua ecclesia.
- 7 An possit filius Clerici obtinere beneficium in alia ecclesia.
- 8 An si Pater habeat facultatem transferendi pensionem, possit illam trasferre in filium illegitimum.
- 9 An filius illegitimus succedere possit in Capellania, quæ fundari solet absque Episcopi auctoritate.
- 10 Quid si pater illegitimi possessionem beneficij adeptus non fuerit, vel si possessionem habuerit, sed sine cononico titulo, vel non pacificè.
- 11 An decretum Concilij comprehendat